

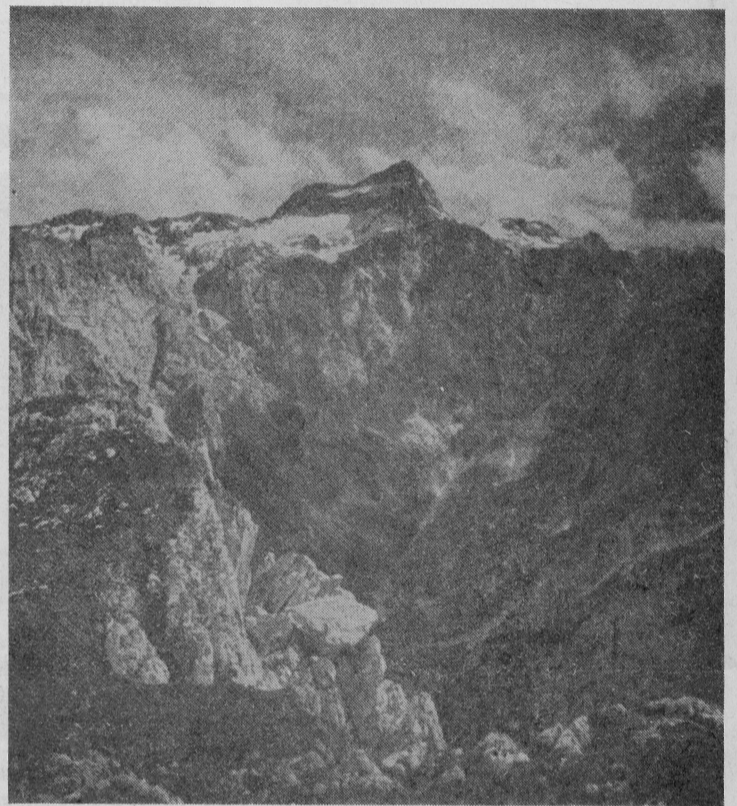
OJ, TRIGLAV MOJ DOM!

Letos poteka 55 let od smrti župnika Aljaža

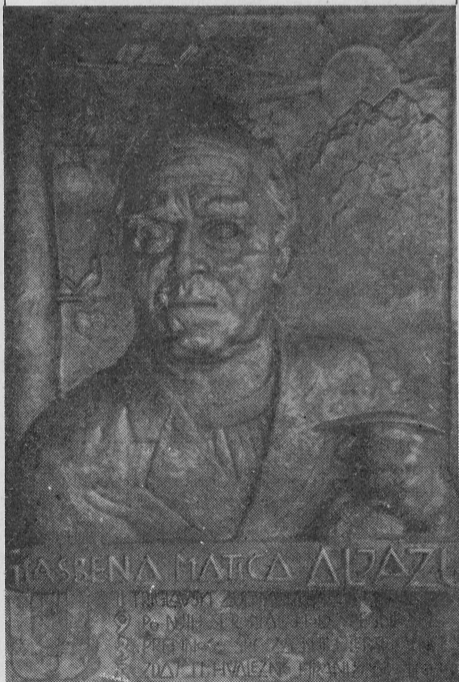
Za župnika Jakoba Aljaža slišimo največkrat v zvezi s stolpom na Triglavu, ki se po njem imenuje. Bil je med pionirji slovenskega planinstva. Pomemben pa je tudi kot glasbenik.

Rodil se je 1. julija 1845 v Zavrhu pod Šmarno goro v smleški župniji. V osnovno šolo je hodil doma in v Ljubljani, tu je tudi obiskoval gimnazijo kot gojenec Alojzijevišča, kjer je poučeval petje Anton Nedved, ki je močno vplival na razvoj slovenske pesmi. Pod njegovim vodstvom je Aljaž študiral harmonijo. Vzgojil si je izmed tovarišev dober zbor in izviden kvartet. Kot osmošolec pa je vodil zbor gimnazijcev, ki je pel pri dijaških mašah v Križankah.

Jakob Aljaž (1845–1927)

Zgoraj: Triglav s poti na Dovški križ
Na levi: Triglav z iste smeri kot ga je videl okoli leta 1777 tedanji slavni alpinski pionir Balthasar Hacquet.

Spominska plošča Aljažu na Šmarni Gori

Po maturi je šel na Dunaj studirat klasično filologijo, pa se je po enem letu vrnil in vstopil v ljubljansko bogoslovje, kjer je takoj prevzel vodstvo petja, hkrati pa pomagal Foersterju na stolnem koru. Leta 1871 je bil posvečen v mašnika. Prvo kaplansko službo je nastopil v Trziču, odkoder je poslal Ignacija Hladnika na orglarsko šolo. Ustanovil je kar dva prosvetna zbora. Leta 1880 se je preselil kot župnik na Dobravo pri Kropi. Ko je nastopil cecilijanizem, je s svojimi živahnimi članki v Narodu krepko podpiral Foersterja. Leta 1889 se je preselil na Dovje. Tu je

dal postaviti nove, zelo posrečene orgle. Izdelal jih je Milavec, intoniral pa že Naraks, ker je Milavec medtem umrl. Orgelska omara je Vurnikovo delo. Na Dovjem je ostal do smrti, ki ga je doletela 4. maja 1927. Pokopali so ga ob cerkveni steni s pogledom na Triglav. Pri pogrebu mu je zbor Ljubljana zapel Premrlorv rekviem.

Poleg planinstva je začel na Dovjem v večji meri gojiti glasbo. Saj je ni nikoli zanemarjal — že kot bogoslovec in kot župnik na Dob-

ravi je marsikaj komponiral. Začel je nabirati material za Mohorjevo Slovensko pesmarico. Hoteli so, naj bi preuredil in z napevi opremil Razlagovo pesmarico. Pa je izdal (leta 1898 in 1900) dva mogočna zvezka štiriglasnih moških, ženskih in mešanih zborov, ki vsebujejo svetne, nekaj pa tudi cerkvenih pesmi. Pesmarica je pomagala Mohorjevi družbi do mogočnega porasta, še bolj pa je do porasta pomagala slovenskemu zborovskemu pevcu. Leta 1923 je priredil

svoja dela za drugi natis.

To delo ga je tudi nagnilo, da je začel samostojno komponirati. Izdal je devet zvezkov lastnih skladb za mešane in moške zборе. V skladbah je jasen, krepak, izrazit; hkrati mehak in nežen, trdote v skladbah ni, kakor je ni bilo v njegovem značaju. Diatonik je, s prozorno kromatiko. V skladbe rad vpleta učinkovita solistična mesta z lepo, čustveno melodijo. Skladateljski vzor in učitelj mu je bil Anton Foerster.

Aljaž je kot glasbenik za razvoj naše glasbe zelo pomemben. Pa še bolj kot skladatelj, kot zbiratelj. Zato je Pevec po pravici zapisal: „Aljažovo največje delo za slovensko glasbo je Mohorjeva pesmarica. Velikanski vpliv te izdaje ve popolnoma ceniti le ta, kdor je naše pevsko-glasbene razmere poznal dotlej, pa jih primerja z današnjimi. Saj prej zborov, ki bi se bavili s slovensko pesmijo, skoro nismo poznali. Kar je bilo, so bili izvečine samo čitalniški zbori, pa še te je tvorilo malomeščansko izobraženstvo in polizobraženstvo, preprost človek skoro nikjer ni imel dostopa. Z Aljažovo pesmarico je nastopil preobrat. Pevski zbori so rastle kot gobe po dežju, njih vsakdanji kruh pa je bil Aljaž s svojo pesmarico.“

vestnik

JE NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

Lastnik:
Slovensko Društvo Melbourne

Predsednik:
Stan Prosenak

Tajnica:
Anica Markič

Odgovorni urednik:
Marijan Peršič

Upravno-uredniški odbor:
**Vasja Čuk, Sandra Krnel,
Dušan Lavrič, Jana Lavrič,
Božo Lončar, Karen Peršič,
Simon Špacapan, Peter Mandelj**

Rokopisov ne vračamo

Letno predplačilo \$6.00.
Cena številke 50¢.

Published by:
Slovenian Association Melbourne
P.O. Box 185, Eltham, Vic., 3095

Telephone:
Melbourne: 437 1226

Editor:
Marijan Peršič
Set-up and printed by:

Polyprint Pty. Ltd.

Price — Cena:
50¢.

Annual subscription — Letno:
\$6.00

Za podpisane članke odgovarja
pisec.

Rokopise ne vračamo.

SLOŽNI BOMO MOČNI

Slovenci v Canberri se menda lahko ponašajo s tem, da so si prvi v Avstraliji zgradili svoje moderne klubske prostore in s tem v marsikaterem pogledu tudi dali pobudo rojakom v ostalih mestih Avstralije. V času odkar je zavihrala slovenska zastava na v tri glave zgrajenem ostrejšu doma Slovensko-avstralskega društva v Canberri pa do sedaj, so si dogradili svoje domove Slovenci v Adelaide, v Geelongu, Slovensko društvo Melbourne ter Slovensko društvo Sydney. Medtem ko so ostala društva kot "Planica" v Springvale, "Jadran" v Keilorju in "Triglav" v Sydneyu že tudi dokončala glavne faze svojih novih zgradb. Manjša in mlajša društva, kakor na primer v Wodongi pa so si nabavila zemljo in se pripravljajo na zidanje.

Dom Slovenskega Društva v Canberri ko je bil dograjen.

Na žalost pa se je s stakim elanom in uspehom pričeto delo v Canberri kasneje razvilo v negativne dejavnosti, ki so prinesle tamošnjim Slovencem razcep. Posledica je bila osnovanje še enega slovenskega društva, ki si je nadelo ime "Karantanija". Tako so se vse dejavnosti podvojile. Moči, ki bi združene predstavljale silo, ki bi posebno v Canberri, pred nosom politikov, lahko mnogo dobrega naredila v korist vseh Slovencev v Avstraliji, so se razcepile, postale nemočne in javnosti podajale sliko majhne nezrele etnične skupine, katero radi medsebojnih obrekovanj in spletk nihče ne more resno jemati v obzir.

Zato z radostjo sprejemamo vesti o tem, da je sedaj po več letih prišlo do stikov med obema društvoma v Canberri. Namen presodnih ljudi na obeh straneh je premostiti razlike, ki so v precejšnji meri osebnostnega značaja in najti skupno bazo, na kateri bi lahko združili vse svoje zmožnosti ter nastopali skupno.

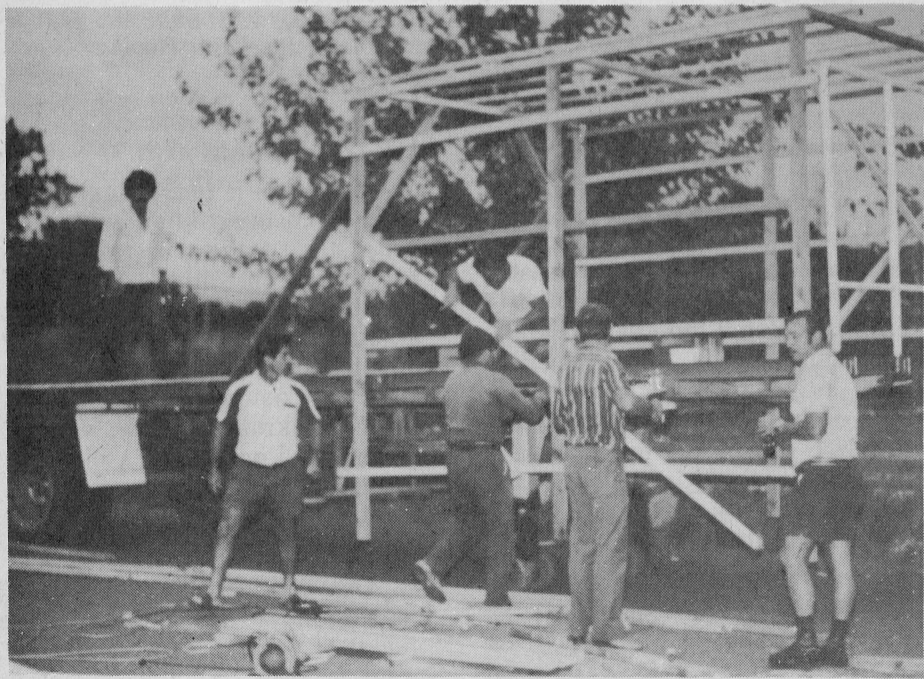
Koliko bodo ti naporji uspešni, bo zaviselo v glavnem od dobronamernosti in popustljivosti na obeh straneh, posebno od nekaj posameznikov, če bodo znali biti dovolj velikodušni in bodo uklonili svoj osebni ponos v dobro skupnosti.

Vsi Slovenci bomo lahko veseli ako bodo naši rojaki v Canberri pokazali dovoljno razumevanje dejstva, da nam, živečim izven Slovenije, mora biti v prvi vrsti važna skrb za materialno in kulturno dobrobit naše etnične skupine tukaj v naši novi domovini in, da bomo prav radi naše maloštevilnosti in skromnih sredstev lahko uspeli le v medsebojni složnosti.

Upajmo, da nam bodo Slovenci v Canberri zopet za vzor, tako kot so nam bili pred leti, ko so si kot prvi zgradili svoje središče.

8. marca proslavljajo v Canberri takozvani "Canberra day". Pri povorki so sodelovali tudi Slovenci z vozom v obliki kozolca. Zgoraj na sliki članice S.D. Canberra pripravljajo okraske za vozilo katerega gradnjo vidimo na spodnji sliki.

Tajnik "Karantanije" g. Bert Pribac (na levi) v živahnem razgovoru s tajnico S.D. Canberra go. Zinko Černe ob baru Slovenskega doma.

Kath Walker

DAROVI

Prinesel ti bom ljubezni, je dejal zaljubljeni fant,
veselo luč, da bo plesala v tvojih črnih očeh —
in obeske ti prinesem, izrezane iz belih kosti
ter pestro perje papig, da bodo okras v tvojih laseh.

Toda ona je le zmignila z glavo

Glej, otroka ti dam v naročje, ji je dejal,
ki postane vodnik plemena in oblakom ukaže dež
in še pesmi sestavim o tebi,
da vsa plemena, na svojih nestalnih poteh
jih bodo pela iz veka v vek.

Toda ona je odkimala z očmi

Glej, prinesem ti tihe mesečine nad jezero
in ukradem zate petje vseh ptic
ter z neba sklatim polno zvezd za te;
svetlo mavrico ti položim v roke.

Ne, je dejala,
prinesi mi le sladkih želišč
izpod senčnih dreves.

Preložil Bert Pribac

Kath Walker je črna pesnica Avstralije, prva, ki je iz svojega rodu uspela ujeti v rime in ritem življenje avstralskih črnih domačinov. Ceprav brez višje izobrazbe, vdova in s kopico otrok, še najde časa za pisanje pesmi in delo za dvig domorodcev.)

OBVESTILO

Uprava S.D.M. obvešča, da bodo upokojenci v bodoče morali plačati za vse prireditve le polovično vstopno ceno. To je člani S.D.M. polovično člansko vstopnino, nečlani pa polovično nečlansko vstopnino.

Na vse društvene piknike pa bo vstop vsem upokojencem brezplačen.

ZDRAVNIK
za splošne bolezni
Dr. V. G. VELKOV, M.D.
317 High Street, Preston,
Victoria 3072
Telephone: 478 2163

ordinira od ponedeljka do
petka:

od 9h dopoldne
do 7h popoldne

Vsako soboto:

9h — 12h dopoldne

NA HRIBU OB YARRI

Naše lepotice

- 1963 - gdč. Anica NOVAK,
- 1964 - gdč. Danila BOLE,
- 1969 - gdč. Metka SLAVIČ,
- 1970 - gdč. Magda MESAR,
- 1971 - gdč. Ana SECONDA,
- 1972 - gdč. Lilijan KOZOLE,
- 1973 - ni podatkov
- 1974 - ni podatkov
- 1975 - gdč. Jana GAJŠEK,
- 1976 - gdč. Violeta PODGORNIK,
- 1977 - gdč. Helena ČAMPELJ,
- 1978 - gdč. Anita ŽELE,
- 1979 - gdč. Irena BIRSA,
- 1980 - gdč. Majda GJEREK.
- 1981 - gdč. Marta PIRNAT.

LEPOTICA 1982

Za lepoticu plesa S.D.M. 1972 je bila na našem letnem plesu 19. 8. 1972 izbrana GDČ. LILIJAN KOZOLE, 17; drugo mesto je bilo podeljeno GDČ. BETI GORNIK, 22 in tretje mesto je zasedla GDČ. IDA MARCOLA, 19.

V natekmovanje pa so bile izbrane še

sledeče gdč.: Olga Schreiber, Stanka Cimerman, Anne Morell, Angela Prosenik, Shirley Kay Springer, Martina Iskra in Louisa Uršič.

Nagrade je podelila soproga poslanca federalnega parlamenta g. Maksa Foga, ki je bil na zabavi gost našega društva.

LEPOTICA 1982

Tudi letos bo S.D.M. na svojem letnem plesu v maju proglasilo eno naših mladih deklet za Lepotico Slovencev v Melbournu. Zato je že čas, da se vse one naše mladenke, ki bi rade dobile ta naslov pričnejo pripravljati za to priliko.

Pogoji za kandidatke so, da je eden njenih staršev Slovenskega rodu, da je neporočena in vsaj v sedemnajstem letu starosti. Ni pa potrebno, da je ona ali da so starši člani S.D.M.

Istočasno bo proglašena za Kraljico dobrotelnosti tista kandidatka, ki bo nabrala največjo vsoto prispevkov za projekte na Elthamskem hribu.

Prijave kandidatke sprejema ga Berta Žele, ki jo najlažje dobite na telefonu: 850 2398. Prijave pa se pošljejo lahko tudi pisмено na tajništvo S.D.M.

BALINARJI

Balinarsko tekmovanje letošnje sezone se je končalo s tekmo na baliniščih S.D. Planice v Springvale v nedeljo 28.2.82.

Vreme je bilo tako lepo, da si boljše nismo mogli želeli. Tekmovanje je bilo zelo napeto ker se moštva niso borila le za najboljše mesto tega dneva, nego za plasiranje v tekmah celega leta.

Tudi navijačev se ni manjkalo, posebno proti koncu tekmovanja ko so se zbrali okoli stez ter bodrili svoje skupine.

V naslednjem objavljamo rezultate tega dne pa tudi končne letne rezultate.

Letni pokali bodo razdeljeni na letnem plesu Slovenske Balinarske Zveze Viktorije, ki se bo vršil v prostorih S.D.M. na Elthamu. Vstopnice za ta ples so v predprodaji pri g. Branku Žele, telefon: 850 2398.

Odbor S.B.Z.V. se ob tej priliki tudi želi zahvaliti vsem tekmovalcem in navijačem za vso podporo, katero so tako velikodušno nudili tekom celega leta.

Branko Žele.

Po prijateljski tekmi z balinarji kluba "Veneto" pri S.D.M. so se tekmovalci tudi prijateljsko razveselili ob zasluženih trofejah.

REZULTATI

TEKEM 28.2.1982

igr. zm. iz. Skupnih točk

ŽENSKÉ ČETVORKE

S.D. Jadran	6	4	2	50
S.D.M.	6	3	3	59
S.D. Planica	6	3	3	55
S.Z. Geelong	6	2	4	38

MOŠKE ČETVORKE

S.D.M.	6	6	0	60
S.D. Planica	6	2	4	46
S.D. Jadran	6	2	4	46
S.Z. Geelong	6	2	4	45

MOŠKE TROJKE

S.D. Planica	6	5	1	55
S.D.M.	6	4	2	55
S.Z. Geelong	6	3	3	36
S.D. Jadran	6	0	6	22

LETNI REZULTATI

ŽENSKÉ ČETVORKE

S.D. Planica	24	16	8	223
S.D.M.	24	13	11	216
S.Z. Geelong	24	10	14	176
S.D. Jadran	24	9	15	170

MOŠKE ČETVORKE

S.D. Jadran	24	15	9	220
S.D. Melb.	24	15	9	206
S.D. Planica	24	12	12	197
S.Z. Geelong	24	6	18	152

MOŠKE TROJKE

S.D. Planica	24	16	8	221
S.D.M.	24	15	9	231
S.D. Jadran	24	11	13	178
S.Z. Geelong	24	6	18	169

V februarju so Slovenci tudi v Viktoriji veselo obhajali pusta.

S.D.M. je imelo svoj pustni ples na 13. februarja. Zabava je bila zelo dobro obiskana in maskare tudi številne. Celu iz Geelonga so se pripeljale, da tekmujejo za nagrade, ki so bile podeljene najboljšim.

Poglejmo v zrcalo -
malo za res,
malo za šalo
(Iz slovenskih publikacij)

NEZAUSTAVLJENA POTRATNOST

Poslabšane gospodarske razmere in vse očitnejše težave pri uresničevanju politike stabilizacije so vprašanje varčnosti ponovno potisnile v ospredje. To je bilo na 21. seji CK ZKJ poudarjeno kot osvežitven sklep na 15. seji, ko so bili priporočeni rigorozni ukrepi.

Toda ne! Varčnosti, zlasti pa rigorozne, ni. Na spisku potratnosti so vse številnejša službena potovanja, organizacija dragih športnih in drugih svečanosti, zelo opazna pa je tudi »poraba« delovnega časa za nedelovne cilje. Nepopolni podatki povedo, da čez sto tisoč delavcev dnevno ne pride na delo. Temu je treba dodati stalno navado zamujanja, prezgodnjega odhajanja z dela, zapuščanja delovnega mesta zaradi zasebnih opravkov, celo zato, da bi vmes malo honorarčili. Velik delež pri izostankih imajo odhodi na seje, konference in kaže, da so delovni kolektivi ostali brez moči pred voljo administracije.

NOVI TEDNIK

V zadnjem času se pogovori gospodarstvenikov pa tudi politikov vrtiljo predvsem okrog deviz. To niti ni presenetljivo, kajti v zaostrenih, stabilizacijskih pogojih gospodarjenja in življenja postajajo prav devize tisti omejevalni dejavnik, ki praktično določa vsa druga razmerja — od obsega in strukture proizvodnje do porabe. Kdor nima deviz, da bi lahko uvozil — ob ostalih pogojih za uvoz seveda — reprodukcijski material iz tujine, ali kdor nima ali noče plačati dela cene za doma proizvedene surovine v devizah, pač ostane brez blaga in ne preostane mu drugo, kot da se sprijazni z izredno neprijetno in negotovo usodo, da mora ustaviti stroje v proizvodnih dvoranh.

Lakota po devizah je postala tako velika, da resno ogroža celotno gospodarstvo in s tem uredništev v resolucijah zapisanih ciljev o rasti družbenega proizvoda in industrijske proizvodnje, s tem pa tudi vseh dejavnikov, ki so povezani s temi elementi. Bitka za devize postaja vedno bolj ostra, včasih se zdi, da meji že celo na kaos, vsak pa se skuša znajti, kakor ve in zna in kakor mu omogoča njegov položaj na trgu in pomembnost izdelkov, ki jih proizvaja. Popolnoma jasno je, da takšna pot ne more imeti uspešnega konca in da zato slišimo precej predlogov, kako bi bilo mogoče izredno kočljivi položaj vendarle vsaj delno razvozlati.

NEDELJSKI DNEVNIK

SEDMI OBISK »SLOVENIJE«

Že prejšnji teden smo omenili, da je v soboto, 20. marca, prišla v Jugoslavijo mladinska hokejska ekipa Športnega kluba »Slovenia« iz Toronta v Kanadi. V skupini, ki se je medtem že vrnila v Kanado, so bili pretežno mladi tekmovalci, otroci slovenskih priseljencev. To je bil že sedmi obisk kanadskih slovenskih športnikov in drugi obisk mladinske hokejske skupine. Skupino je ponovno pripeljal v Slovenijo neumorni organizator Tone Vršič, trener ekipe pa je Ivan Kavčič. Seveda pa moramo omeniti, da je to samo ena od hokejskih ekip, ki delujejo pri tem društvu — skupno imajo štiri ekipe, ki redno trenirajo in nastopajo v različnih tekmovanjih.

Mladi slovenski hokejisti iz Kanade so že v nedeljo odigrali prvo tekmo z ustrežno vrsto Olimpije in jo premagali z rezultatom 11:1. Slovenska izseljenska matica je v ponedeljek, 22. marca, privedla v svojih prostorih slovesen sprejem mladih kanadskih rojakov. Sprejemu so prisostvovali tudi predstavniki TTKO Slovenije, HK Olimpija in drugi.

Zaradi pomanjkanja nekaterih delov, predvsem sedežev, se nedokončani izdelki kopičijo na tovarniških dvoriščih

Slovenske delovne organizacije, ki prodajajo avtomobile Crvene zastave, že mesec dni niso dobile novih vozil. To je posledica pomanjkanja nekaterih delov in zato se nedokončana proizvodnja kopiči na tovarniških dvoriščih. Za različne modele manjkajo različni deli, najbolj peneče pa je pomanjkanje sedežev, ki jih Crveni zastavi dobavlja neka slovenjgraška delovna organizacija. Surovine za izdelavo pene je namreč treba uvoziti in v tem grmu tudi tiči zajec. Poleg sedežev manjkajo tudi odbijaci, luči in še kaj.

NEDELJSKI DNEVNIK

PRI SODNIKU ZA PREKRŠKE

— Vi pa res niste sposobni, da bi vozili avto. V štirinajstih dneh ste povozili kar štiri pešce!
— In koliko bi jih največ smel?

POTEM PA VSE TIHO JE BILO ...

Požarjevi so dobili nove sosede. Od tedaj je v hiši ponoči vedno precej glasno. Oba sta bila kar precej živahna, česar stene niso mogle zadržati. Požarjevi so se čutili prizadete, zato je Požarjeva vsa v zadregi prosila novo sosedo, naj bosta za božjo voljo malo bolj tiho. Ta je odgovorila:

— To vam pa res lahko obljubim. Jutri se vrne mož z dolgega potovanja. Potem bo vse čisto tiho.

SLOVENŠČINA, KDO BO TEBE LJUBIL?

Noč. Pesnik Pavliha ob polni luni na strehi slovenske akademije znanosti in umetnosti milo poje:

PO ZRAKU PLAVA SMOG,
SMETI JE POLNO NAKROG,
POTOKI SO SMRDLJIVA KREMA,
BESEDA ČISTA JE IZJEMA!

Ves žalosten in zaspan se naslednji dan Pavliha napoti po slovenski deželi, da bi povprašal Slovence, če je res tako hudo s slovenščino? Odgovorili so mu:

Dr. TOMAŽ BRENCELJ (slavist): Mene, kar — dovolite, da se izrazim po ljubljansko — šraufa, če pomislim, kako grdo pri nas govorijo in pišejo. Trubar se v grobu obrača ...

PIKA ŽEBROVNIK (SZDL): Mi na SZDL kar naprej izvajamo pritisk na Gospodarsko zbornico, da bi vse importirane izraze zamenjali s slovenskimi. Tudi v turizmu! Pa naj si tujci za spremembo lomijo jezike z slovenskimi izrazi. Bodo imeli vsaj kakšno zabavo med dopustom.

ELIJA EMISIJA (gospodarstvenik): Veste, export import v dinamičnem trendu internacionalnih in komercialnih intenzivnih cirkulacijah artiklov in know how komunicira tudi z ekskluzivnimi definicijami za prioritete procese. Dogaja pa se, da roba obleži na carini, uvoženi izrazi pa gredo lepo mimo carine, namesto, da bi bilo ravno narobe.

JOVO ZAČOPATIČ (carinik): Znete, kako je naša služba težka. Človek mora biti ves čas budan, drugače mu pa, preklet hudič, šverceri takoj pol tone kave prešvercaju.

PAVLIHA

Mladi Rusi iščejo Boga

Namestnik predsednika sovjetske varnostne službe V. M. Čebrikov je v listu „Molodji Komunist“ (Mladi komunist) zapisal, da je klerikalizem poleg revizionizma in nacionalizma največja nevarnost za mladega človeka v Sovjetski zvezi, ki ga je razočarala komunistična ideologija. To je prvo javno priznanje visokega sovjetskega funkcionarja, da se med sovjetsko mladino širi versko gibanje.

V prispevku „Čuječnost je preskušeno orožje“ Čebrikov mlade Ruse zlasti sviri pred dejavnostjo „tujih klerikalnih centrov“, na primer Vatikana, evangeličanskih organizacij in rusko-pravoslavne Cerkve v tujini. Čebrikov piše, da je dobršen del mladih ljudi naklonjen religiji oziroma občuti religiozna nagnjenja. Zlasti se hujuje na usmerjenost verskih oznanjevalcev, češ da hočejo znanstvena odkritja tako prikazati, da bodo mladi ljudje, ki o njih premišlujejo, začeli iskati Boga.

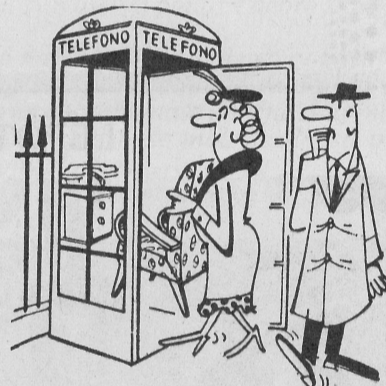
Čebrikove ugotovitve potrjujejo tudi izjave na Zahodu živčnih sovjetskih verskih disidentinj Julije Vosenenskaje in Tatjane Goričeve. Julija je pred kratkim poudarila, da je sovjetska protiverska dejavnost doživela popoln neuspeh. Sovjetska policija ob nedeljah, zlasti pa na cerkvene praznike poskuša ljudem preprečiti, da bi se udeležili maše. Če se mladim posreči, da pridejo v cerkev, se zelo

spodobno obnašajo. Mnogi pridejo najprej iz radovednosti ali zaradi prepovedi, nato pa se ob stiku z verniki in pogovorih z njimi začnejo zanimati za verska vprašanja.

„Državlanski obredi“, na primer poroka, kljub velikim izdatkom za reklamo niso posebno cenjeni, meni Julija. Večina mladih parov po civilni poroki pristopi še k cerkveni. Odkrito zapostavljanje Cerkve povzroča nasproten učinek.

Tatjana Goričeva trdi, da pojava krščanskega preporoda SZ ne smemo razumeti kolikostno, temveč vrednostno. V predavanju v Parizu je omenila, da se sedanja sovjetska inteligenca vrača k pravoslavju. „Neodvisno od političnega prepričanja ali drugačne usmerjenosti se ti izobraženci, uradno in neuradno, ne oziraje se na naravne ali tehnične zakonitosti, spoznanja in pridobitve ter protisovjetsko ali prosovjetsko miselnost, vračajo v Cerkev,“ izjavlja Tatjana.

— družina ●

— Brez besed

SAMORASTNIKI

VELIKA NOČ

Velika noč, veliki dan,
vesel praznuje ga kristjan.
Ko Aleluja se oznani
Veliki teden je za nami.

Veselo zvon nam zazvoni:
Kristus je vstal in še živi.
Veselimo se zdaj vsi
prepevajo vsi narodi.

Po mizah pršut, teran diši,
brez potice hiše slovenske ni.
Pisani pirhi v skledah bleste
veliko veselja za otroke je.

Marcela Bole

TREASURE HOUSE OF PTUJ

The old citadel of Ptuj occupies an excellent strategic position on a hill above the modern town. By virtue of its antiquity and historical interest, it ranks among the most important monuments of its kind in the Republic of Slovenia. Archaeological finds have revealed that the hill on which the fortress is set has been continuously inhabited since the Bronze Age. From this point it was easiest to defend the crossing over the river Drava. The western part of the citadel, known as the Jousting Area, used to be fortified.

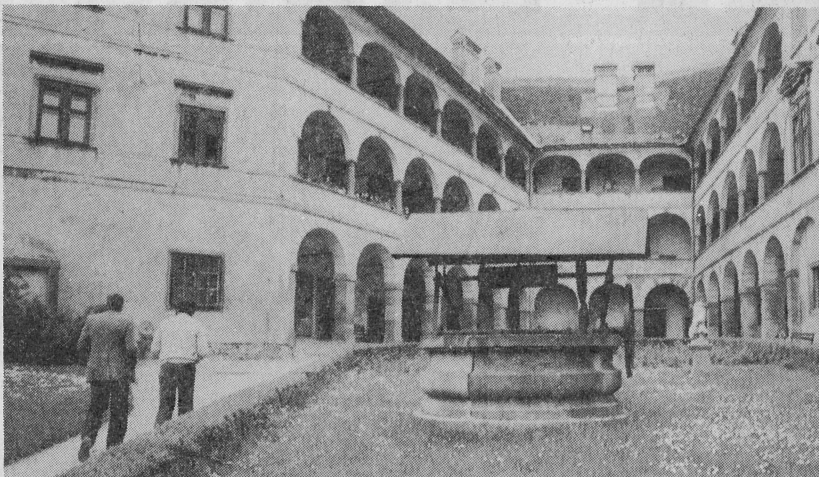
The present nucleus of the fortress dates from the 12th and 13th centuries, one more floor being added in the 15th century. It was formerly fortified with strong walls and surrounded by towers. An unknown chronicler wrote in a manuscript dated 1487 that the "citadel is fortified and unconquerable."

Additions to the fortress in the Renaissance period completely changed its appearance. Its area was increased with the construction of bastions, for cannon had started to be used in its defence. During the Baroque period, at the end of the 17th century, the citadel acquired a residence for its ruler and several houses for nobles.

Today Ptuj citadel is a museum. On the ground floor there is an archeological collection and a museum dedicated to the National Liberation War. The first floor houses a cultural and historical collection showing the late feudal way of life of the last owners of the fortress, the Herberstein counts (1858—1945).

Visitors gaze with curiosity at the rooms, furniture and various exhibits, which remind them of bygone ages and a life at court which had its own customs, destinies, and secrets...

The stucco ceiling of the dining-hall bears the common coat-of-arms of the

Leslie and Thurn-Taxis families. The walls of the room are covered with 17th-century tapestries showing scenes from the life of the ancient Greek hero Odysseus.

In the salon we find beautiful wallpapers with scenes from Chinese life, while the bedroom wallpapers portray the idyllic life of an aristocratic family against the stylized background of a park.

The former music room, triangular in shape, is decorated with wallpapers painted by the Austrian artist Henrik Stadler illustrating scenes at the court. The same room contains unusual prismatic cabinets with twelve secret drawers and five clocks. The most interesting is an 18th-century astronomical clock with five dials: for the hours of the day, the days of the week, the movement of the planets, the striking of the hour, and the phases of the moon.

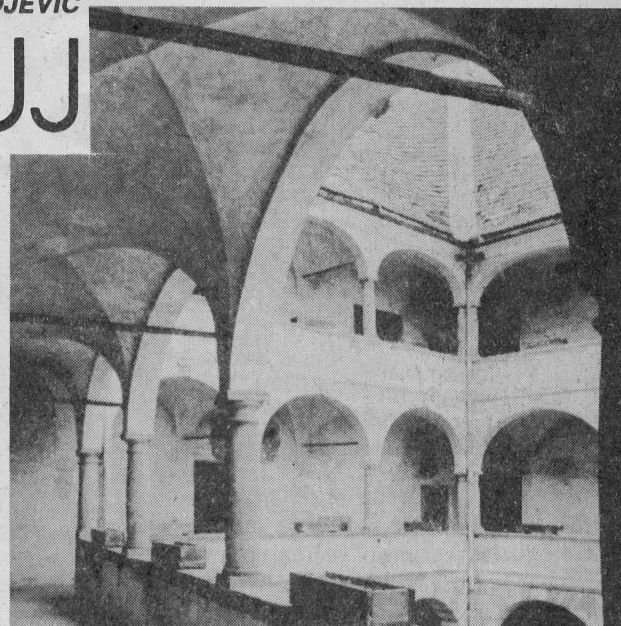
The Knights' Hall contains a valuable collection of arms used between the 15th and 18th centuries. There is an elaborate suit of armour made of small metal plates which belonged to Duke Visconti of Milan. Fashioned in 15th-century style, it was nonetheless made in the 19th century. Of the 14 other suits of cavalry and infantry armour, seven are originals, the work of

craftsmen from Nuremberg, Dresden, and Passau at the end of the 16th century. There are also ancient cannon — the "snake" (late 15th century) and the six-ringed "little falcon" (early 16th century).

Among the weapons heaped in pyramids are infantry and hunting rifles and crossbows. There is a remarkable collection of side arms too: sabres used by infantry, cavalry, officers, hussars, sailors, huntsmen and others, as well as yataghans and swords. This particular collection contains a large number of valuable items.

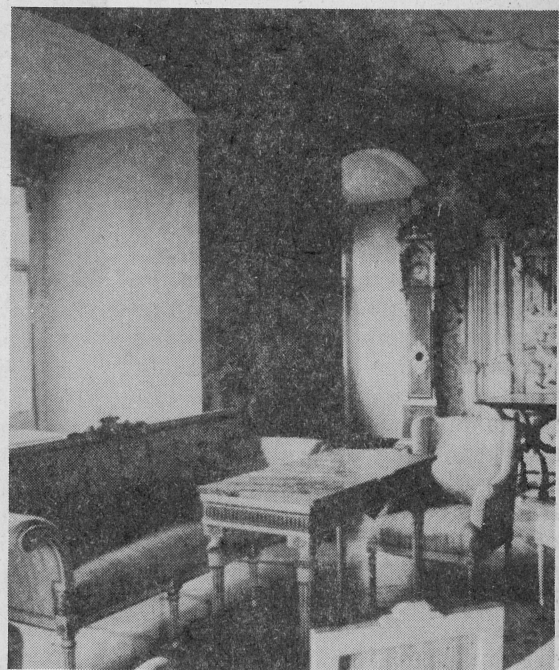
The second floor houses a collection of paintings arranged in 1955. All periods are represented from the Gothic age down to the present day. Of special interest are the works by young artists who painted in Ptuj before the Second World War.

In the one-time granary next to the castle there are two more collections — ethnographical and viticultural. Ptuj is famous for its carnival and religious celebrations and for its vineyards beside the Drava, the producer of renowned wines which, it is said, were much appreciated by the Emperor Vespasian, who was crowned here.

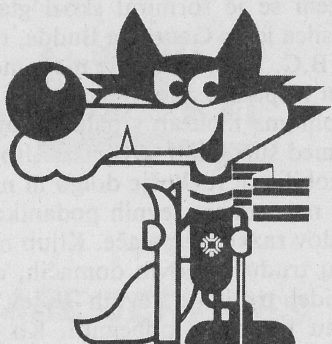
The people of Ptuj deserve special credit for their efforts, with the help of various experts, to present these valuable monuments in all their beauty and to preserve them for future generations.

One of the salons in the castle of Ptuj citadel.

SARAJEVO'S OLYMPIC YEARS

BY PAVLE LUKAČ

It is a difficult and thankless task to try and measure Sarajevo's international importance up to now. Older generations who would still remember the assassination of Austrian Crown Prince Franz Ferdinand and his wife in 1914 have nearly died out, while younger generations have long since started to confuse that historical period with others nearer in date.

This beautiful, old and, in the opinion of many, colourful, charming and romantic city has entered its second youth. It all started in May 1978, when Sarajevo, capital of the Republic of Bosnia-Herzegovina, learned that it had been entrusted with the honour of hosting the 14th Winter Olympic Games. Thus it assumed the great responsibility of extending hospitality, in February 1984, to over 10,000 competitors, officials, and other functionaries of the Games. Besides these "active" guests from all over the world, Sarajevo must also prepare itself to receive the tens of thousands of spectators, come to watch the Games from close quarters. Then again there is the TV audience of hundreds of millions, those "indirect participants" whose wishes must be catered for. For Sarajevo, as the part of Yugoslavia chosen for this testing task, has every intention of organizing an Olympic Games to remember.

Sarajevo has already had ample opportunity to gauge the popularity of the Winter Olympics. Before the army of official and unofficial guests, more numerous than ever before, starts to

descend, whole divisions of advance guards will have preceded them. Every day in this town, renowned for its hospitality and called by well-meaning foreign visitors "a town that knows no borders"; fresh pre-Olympic visitors appear, invited or otherwise, but all made equally welcome. This growing "invasion" comprises journalists, businessmen seeking to capitalize on the enormous popularity and profitability of the Games, sports officials coming to inspect and study conditions here, tour operators, and others who are simply curious to discover how it is that in an area so close to the warm Adriatic sea and Dubrovnik there is a guaranteed supply of gleaming white snow (at least for four and a half months of the year).

When it competed to host the forthcoming Winter Olympics, Sarajevo already possessed a series of important prerequisites. This town of 450,000 inhabitants, set in a valley nestling between a ridge of high mountains, has a rich historical heritage combined with a well developed modern infrastructure. In the opinion of many Sarajevo is "made to measure" for this sort of sports event, where there should be

venue for the ski and Nordic events, the ski-jumping, and bobsleigh competitions, are less than one hour's drive from Sarajevo, where the Olympic Village and the press centres are located. The opening ceremony will be held in the Koševo stadium which has just been renovated and can take 65,000 spectators. And while the ski events are being held every morning on the mountain slopes between February 7th and 19th, in the afternoons and evenings competitions in speed and figure skating and ice hockey will be staged in the very centre of the town. These will take place on the Zetra rinks in the Koševo valley, and in the impressive Skenderija sports centre, which has enough room for everybody, but where there should also be a cosy, intimate atmosphere, if possible warmed by the climate of the host city itself. Another factor is distance from the mountain slopes where the competitions will take place: Trebević (5 km.), Jahorina (27 km.), Igman (24 km.), and Bjelašnica (27 km.). These terrains, the just had another wing added for the occasion to house the main press centre.

A million square metres of top-class and breathtaking ski slopes have been prepared for the skiing events — Jahorina for the men's events and Bjelašnica for the women's — and now simply await the competitors. Veliko Polje on Mt. Igman possesses over 50 km. of marked and cleared snow tracks for crosscountry skiing events, and there are supermodern facilities for the biathlon. On the Igman plateau, called Malo Polje, preliminary work has finished on the construction of 70- and 90-metre ski jumps.

Bulldozers and other machines are now a common sight on this beautiful mountain landscape surrounding Sarajevo. Digging goes on ceaselessly in the city itself where, in addition to other buildings being specially put up

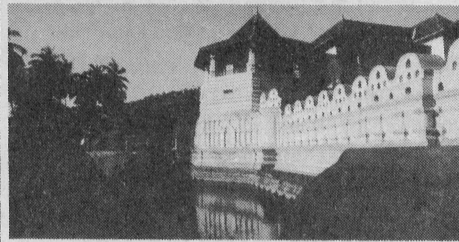
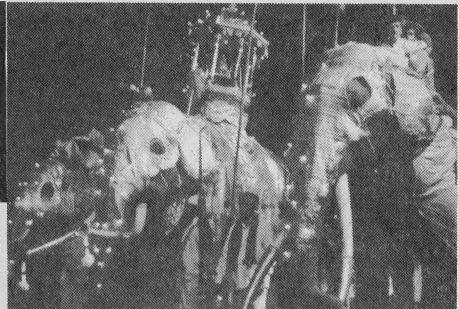
for the 14th Winter Olympics, a luxury hotel, the Sarajevo, is rising very fast. It is here that members of the Olympic family will be housed — leading officials of the International Olympic Committee and the International Sports Federation.

Yet, however imposing the figures quoted either of the number of competitors or the amount of money being spent, the Games organizers long since decided that the 14th Winter Olympics should not be turned into a megalomaniac spectacular. What is being built is pleasing to the eye and practical. Common sense has prevailed and unnecessary extravagance is avoided. Sarajevo can offer many examples of this, notably building at fixed prices — something which could serve as a shining example in implementing Yugoslavia's present economic stabilization policy.

One of the sources of the general optimism expressed by the Games organizers, who are working non-stop in "three shifts", is undoubtedly the knowledge that large sums of money have already been secured through marketing. With about 75 million dollars safely "in their pockets" from the sale of TV broadcasting and advertising rights, and confident that this figure will have doubled by the time the Games actually begin, the planners are not too worried about inflation fever. In concrete terms, this funds will almost completely pay for the sports buildings and facilities being erected for the Games. Even at this moment, when building is still underway and some constructions are only just coming out of the ground, great care is being taken that none of these structures shall remain "silent monuments" after the Games are over.

The hope is that the Games will give Sarajevo entry into the exciting world of winter sports tourism on an international level.

Sri Lanka

Naša peta slikovna razstava na S.D.M. oddržana 24. oktobra lansko leto je, kot se verjetno večina spominja, imela še posebno obeležje. Gostujoči slikarji iz Sri Lanke so popestrili dogodek s svojo prisotnostjo, tako osebno kakor kulturno. Zato bi v tem članku naše bralce rad samo površno seznanil s Sri Lanko in njenimi prebivalci.

Dve leti po mojem prihodu "down-under" ko sem za silo obvladal angleško pisano besedo sem med prvimi knjigami naletel med drugim tudi na avtorje z indijskega polotoka. Istočasno je bil to tudi moj prvi stik z vzhodnjaško miselnostjo. Zaradi razmeroma zelo ozkega izbora do tedaj osvojenih angleških besed sem se skozi vrstice počasi prebijal z mojim dobrim, lahko bi rekel tedaj najboljšim "prijateljem" — angleško-slovenskim slovarjem. Po tistih začetnih spodletavih poskusih razumeti mentaliteto orientala je joga, meditacija, in jogina filozofija (orientalni okultizem) v razmeroma kratkem času osvojila moje srce in postala del mojega vsakdanjega življenja. Samo nekaj sem pogrešal. Do tedaj še nisem navezal stike z nobenim pripadnikom azijskega kontinenta. To mi je končno uspelo na lanskoletni razstavi, ko sem bil predstavljen Mr. Selva Salvendra, kirurga po poklicu, s slikarstvom pa se ukvarja kakor večina od nas; ob sobotah in nedeljah. Pa še to, ako mu je sreča naklonjena. Med najinim prvim dogovorjenim srečanjem nekaj tednov po razstavi se mi je tudi porodila ideja za ta članek.

Peščica od nas Slovencev se lahko pohvali s kakršnikoli znanjem o Sri Lanki, kar ni potrebno smatrati za ignorantnost, prej pomankljivost v sistemu šolske izobrazbe. Centralna usmeritev v učni snovi, kakor se sam lahko spominjam je obsegala politično, kulturno in gospodarsko močne nacionalne grupe, na majhne pa smo običajno pozabili, ali pa smo se jih spomnili z nekaj suhoparnimi podatki, katere ni bil greh pozabiti takoj ko smo zaprli knjigo.

Sri Lanka je otok, ki v zelo grobih obrisih spominja na hruško visečo z južnega dela indijskega polotoka. Do leta 1972 je bil poznan kot Cejlon in njeni izdelki in pridelki še vedno nosijo staro obeležje. Slavni Ruski čaj, katerega so naše mamice in babice tako na široko hvalile je povzel to ime samo zaradi transportne mreže razpredene preko omenjene dežele, v resnici pa je izviral iz Cejlona. Čaj je še danes eden glavnih agrarno-kulturnih pridelkov in najbolj pamembni prinašalec tuje devizne valute.

Poleg aromatičnega čaja je Sri Lanka tradicionalno poznana po mnogih posebnostih. Spektakularna lepota pokrajine same z neskončnimi horizonti in dolgimi plažami katere slovijo med najlepšimi na svetu, prijazni domačini ter religiozni prazniki z veličastnimi ceremonijami in procesijami; vse to privablja vedno več turistov predvsem z zahoda. Treba je priznati, orient in

njegovi običaji imajo skrivnosten čarna obiskovalca z zahoda, ki pogreša navdih misticizma v našem načinu življenja. Kdorkoli, ki ima željo dovoliti mističnemu vzdušju začasno izpodrinuti vsakdanjo enoličnost iz njegovega življenja bo v Sri Lanki več kot ustrežen. Budistični in Hinduistični religiozni prazniki z živopisnimi ceremonijami se vrstijo skozi vse leto in pokažejo Sri Lankine domačine v njihovi pravi naravi; sproščene in prijazne. Nasmeh jim kar sam zasije ne obrazu.

Med 14 mil. prebivalcev na otoku so najbolj številni Sinhalezi, ki trdijo biti potomci zavojevalcev s severa Indije, kateri so se nastanili na otoku okrog 6 stoletij pred našim štetjem. Sinhalezi so Budisti in z 72% skupnega prebivalstva predstavljajo večino na otoku. Tamili, katerih je skoraj 3 mil. (20% od skupnega preb.) so glavne manjšine v Sri Lanki in živijo v glavnem na severu otoka. Po religioznem prepričanju so Hindujski in se tudi držijo svojega jezika. Uradni jezik je še vedno sinhalese, kar povzroča med obeme različnima skupinama precej trenj, predvsem zaradi privilegirane pozicije večine pri izbiri državnih služb. Več kot polovica Tamilov so cejlonski Tamili, katerih praočetje so se naselili na otoku pred stoletji. Britanska obsedenost po čaju je pognala prve plantaže po letu 1830. Domačini so bili preponosni, da bi delali skoraj zastoj za zavojevalce, kar je Angleže prisililo pripeljati veliko število Tamilov iz Indije, ki so radi opravili zahtevano delo na plantažah čaja, kave in gume. So dobri delavci, malce skopuški morda, kar jim je navdalo ime cejlonski Škotje. Zaradi neprestanih zaostrenih odnosov med obema skupinama je večkrat prišlo do spopadov med skrajneži.

Do okrog leta 1970 je gospodarstvo lepo cvetelo na Cejlonu, odkar pa je izvoz izdelkov, pridelkov in polizdelkov v zadnjih letih upadel je vsa krivda za nastale težave padla ne pleča Tamilov. Zadnji večji spopadi, ko so se tolpe Sinhaleških skrajnežev znesle nad Tamilsko manjšino so divjali leta 1977. Trgovine in domovi so bili izropani,

molotov koktail je povzročil številne požare in preko 100 ljudi je bilo ubitih v neredih. Na tisoče jih je pobegnilo na sever v Jaffno, glavno mesto na severu in središče Tamilov.

Kot sem že omenil, Budizem je glavna religiozna smer na otoku in sprejema veliko atributov iz Hinduizma, kar je razumljivo, saj obe religiji izhajata iz istega dela sveta. Hinduizem se je prebil na površje več kot 1000 B.C. in ga lahko mirne duše imenujemo najstarejša obstojajoča religija na svetu. Nepoučenega zahodnjaka bi njihova razvrstitev bogov po hierarhični lestvici prej zmedla kot prepričala v svojo vrednost. Kdorkoli pa bi njihov panteon bogov gledal kot slikovito predstavitev različnih bogu podobnim atributov, tedaj bi celotno hindujsko učenje dobilo bolj naraven pomen.

Budizem se je formiral skozi glavnega nosilca ideje Gautama Budde, rojen 642 B.C. blizu današnje meje med Indijo in Nepalom. Kot mlad deček je bil popolnoma izoliran v palači svojih staršev med številnimi strežniki. Utopljen v izobilje in razkošje dolgo ni niti pomislil na razmere revnih podanikov izven zidov razkošne palače. Kljub nenehnemu trudu njegovih domačih, da ne bi videl trpljenja revnih slojev v deželi mu je uspelo pobegniti. Ko je uvidel trpljenje množic se je sam odpovedal materialističnemu načinu življenja ter dolga leta preživel v samotni meditaciji. Budizem, kakršnega je nosilec ideje predstavil ni bila religija v pravem pomenu besede, ker ni vseboval dogmatizma, katerega je polna krščanska religija. Ideja je slonela na pravilni, neoporečni poti skozi življenje; nekakšna budistična verzija dvanajstih zapovedi iz stalne nepotešljive želje po izpolnitvi in neuresničljivi potešitvi človekovih telesnih, čutnih in emocionalnih potreb. Po vsaki utešeni potrebi se želja po utešitvi novih potreb usmeri proti večjemu cilju, vedno materialistične narave, nakar se posameznik vrta sfrustriran in nikoli zadovoljen, saj se zaradi vedno večjih zahtev svoje sebične narave ne more zadovoljiti z malimi živlenskimi potrebami. Ker se pač teh potreb zaradi lastne omejenosti do spiritualne madrosti ne moremo kar iznebiti, je Budde pokazal najprej svojim učencem, ti pa kasneje širnim množicam pravilno pot skozi življenje.

Kaj je pravilno pot? Zmernost in še enkrat zmernost, v vseh uresničitvah naših materialnih in sensualnih potreb. Zmernost v vsem nas reši iz začaranega kroga stalne nepotešenosti naših potreb in želja.

Za materialistične zahodnjake, katerim so se odprle oči in so spoznali vso ničevost v posedovanju materialnih dobrin, v komalčkanju za boljše pozicije proti vrhu naše hierarhične lestvice in neuspešnih poskusih po zadovoljitvi potreb naših čutov, je bila budistična miselnost kot luč upanja na temnem horizontu.

Zaradi izrednega vpliva budističnega učenja na Sri Lankine domačine, skozi stoletja tuje nadvlade krščansko učenje ni našlo na otoku najbolj plodna tla. Samo dober odstotek prebivalstva prakticira krščansko religijo, pa še to so potomci zavojevalcev, ki so ostali na otoku. Od leta 247 B.C. ko je sin enega velikih vladarjev Ashoka prinesel idejo budističnega učenja na otok in do začetka 16. stoletja, točneje 1505 niso Cejlončani imeli pravega stika z zahodom. S prihodom Portugalcev, njihovev pohlepu po žlahtnih kamnih in kovinah po katerih otok še dandanes slovi, se je na zahodu hitro dvignila tudi popularnost raznih začimb, znano je bilo, da so že Kitajci in kralj Salomon vedeli za obstoj "Blesteče dežele", ime, ki si ga je pridobila po dragih kamnih. Kralj Salomon je celo poslal svoje emisarje v glavno mesto tedanje Sri Lanke Ratnapuro ali drugače imenovano mesto draguljev, da bi z njimi lahko zaslužil kraljico Shebo. 1658 so bili Portugalci izpodrinjeni z otoka od Holandcev kateri so 1796 doživeli isto usodo od Angležev tedaj nedvomno največji pomorski sili. Kristjani, ki živijo na otoku dandanes se imenujejo Burgerji in so ostanki Portugalske in Holandske nadvlade. Po samoosvojitvi od Angležev 1948 je Sri Lanka imela celo serijo zelo nestabilnih državnih oblasti. Prva vlada je celo posegla do skrajnih višin nepotizma, skrajne protekcije in korupcije saj so si oblast iz roke v roko podeljevali člani ene familije; oče, sin in stric. Zamenjala jih je koalicijska vlada pod vodstvom člana kabineta, ki ni bil v sorodstvu s prvimi tremi. Le ta je bil kasneje ubit, zamenjal ga je sin in kasneje njegova vdova, ne zahodu znana kot Sirimavo Bandaranaike.

Muslimanska manjšina na otoku pripomore k slikoviti raznovrstnosti različnih religioznih skupin.

Sri Lanka je pravadno ime za otok in prebivalce izvirajoč še iz slavnega indijskega epa Ramajane. Portugalci so ime najprej spremenili na Ceilao, Holandci kasneje na Ceilon in končno Angleži v Ceylon. Ceilončani so ime spremenili nazaj na Sri Lanka, ter na ta način hoteli povdariti razgibano preteklost celo v čas pred pisano zgodovino in kar je najbolj pomembno, izbrisati pečat kolonizatorjev.

Vasja Čuk

Kaj, kje, kdo?

.....

Ko je bil na obisku iz Slovenije, se je po počitnicah v Queenslandu ustavil tudi v Melbournu g. Toni Slavič s soprogo Malči in njeno hčerko Karin.

Kot nekdanji večletni predsednik S.D.M. ima Toni v Melbournu številne prijatelje, katerih vseh pa seveda radi pomajkanja časa ni mogel obiskati. "Bom pa drugič", nam je dejal Toni, "saj se trdno nadejam, da se bom še vrnil. "Za garancijo je za par mesecev ostala v Melbournu Karin, ki je dokončala v Sloveniji administrativno šolo in se hoče tukaj privaditi angleškemu jeziku.

Ga. Elica Rizmal, napovedovalka na slovenski radijski uri na radiu 3EA se je vrnila iz obiska v Sloveniji in bomo spet lahko poslušali ob ponedeljkih zjutraj njen prijetni glas na oddaji za naše malčke. Elica se je največ mudila v Mariboru, saj tudi prihaja iz tega prelepega "totega becirka" pod Pohorjem.

Prav tako se je vrnila iz potovanja po Evropi gđc. Irena Birsa ter se nam takoj oglasila s svojim člankom o pogovoru, ki ga je v Parizu imela z našim

svetovne poznanim slikarjem g. Stanislavom Ropotcem. Članek lahko prečitate v tej številki. Je priobčen v originalnem angleškem jeziku, tako, da bo tudi naša mladina prečitala, kakšne uspešne osebnosti imamo med tukajšnjimi rojaki.

31. januarja 1982, sta se v cerkvi Sv. Cirila in Metoda v Kew Poročila Marija Mandelj in Kevin Hervatin. Ob lepem vremenu in toplem vzdušju se je pri cerkvi zbralo okoli dve sto ali več gostov, kateri so bili prisotni poročni ceremoniji in nato pri gostiji novoporočencev v lepi restavraciji "Chaucers".

Brez dvoma je nevesta izgledala kar se da najlepše, saj je to največji in najpomembnejši dan v življenju. Ostala poročna družba, pa je pripomogla k vsemu temu; in bilo jih je kar osem. Priči sta bila Frank Prosenik in Anna Mandelj (sestra neveste) ter družice s partnerji: Lily Prosen in Cyril Čampelj, Jenny Špilar in Robert Ogrizek ter Julie in David Krnel (vnučka ženina).

Ves večer je bil prijeten in upamo, da bo tako lepo potekalo tudi življenje Marije in Kevina.

Na poročno potovanje sta odšla v Novo Zelandijo, od koder sta se že tudi srečno vrnila.

FRANC KOREN UMRL

Izjema je vsakdo med Slovenci v inozemstvu, če nima med svojo zbirko gramofonskih plošč tudi tako na kateri je zarisan glas Franca Korena.

Ko so prve v stari domovini vrezane plošče prišle med nas preko morja je, večkrat kot ne, bilo na njih zapisano ime Franca Korena, popularnega tenorista z Jesenic na Gorenjskem. Pel je v duetu z Reziko Koritnikovo, Danica Filipič, nastopal ob spremljavi harmonike Stanka Avgusta ter bil član Ansambla Avsenik.

Pel je celo svoje življenje, lahko rečemo prav do svoje smrti. Se na lanskem Ptujskem festivalu je žel odobravanje množice.

Velika njegova zasluga je v tem, da se je naša ljudska pesem predvajana z njegovim prijetnim glasom vselila v vsako slovensko hišo. A morda še večja v tem, da je s svojim petjem potegnil za seboj mnoge iz mlajših generacij.

POTRES

V Zagrebu in okolici so 16. marca okoli 3h popoldan občutili manjši potres v višini 4. stopnje Merkalijeve lestvice. Po merilih so ugotovili, da je bil epicenter potresa med 20 do 50 km

severno od Zagreba. Potres ni napravil nobene materialne škode vendar je prestrašil mnogo ljudi in jih prisilil, da so zbežali iz hiš na proste.

Svetovno tekmovanje v Kranjski Gori.

V največjem smučarskem središču Slovenije, v Kranjski gori, se je vršilo 8. tekmovanje za svetovni pokal v slalomu. In sicer na stezi speljani na smučišču "Vitranc", na pobočju istoimenske gore.

Amerikanec Phil Mahre si je osvojil prvo mesto v petek 19.3.1982, medtem ko je najbolj poznani slovenski smučar

Bojan Križaj, ki je letos žel v Avstriji tako edinstvene uspehe, končal na 13 mestu. Od Jugoslovanov se je najboljši plasiral Jure Franke, ki je dosegel 12. mesto, tretji Jugoslovan Jože Kuralt pa je zasedel 15. mesto.

Drugo mesto je pripadlo Avstrijcu Hansu Emu, tretje pa je zavzel Mark Girardelli iz Luksemburga.

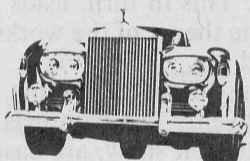
10.000 gledalcev je prisostvovalo tekmi za pokal "Vitranc. Dva najboljših: Stenmark in Bojan Križaj.

STONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• Splošna avtomehanika

FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

• Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

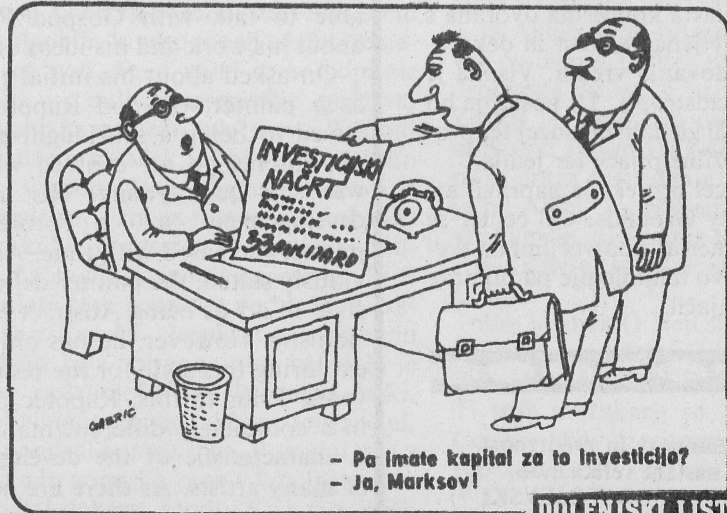
Humor kljub težavam

Jugoslavija gre trenutno skozi velike gospodarske težave, kljub prizadevanju oblasti, da vpeljejo ukrepe, ki bodo stanje popravili.

Če lahko verjamemo podatkom iz mesečnega biltena statistik ki ga izdajajo v Ameriki je Jugoslavija v pogledu inflacije na najslabšem položaju v Evropi. V svetu imajo večjo inflacijo le še

Čile, Argentina, Urugvaj, Izrael, Gana, Turčija, Zaire, Brazilija, Peru in Kolumbija. Vrednost ameriškega dolarja napram dinarju se je v zadnjih desetih letih od 1970 do 1980 povečala za 380 odstotkov.

Trenutno je stopnja inflacije v Jugoslaviji 40%, kar sicer ni več kot v prejšnjem letu.

- Pa imate kapital za to investicije?
- Ja, Marksovi!

DOLENJSKI LIST

Na silueti Melbourn se je pojavil nov obris. Nekako 115 m visoka miniaturna Eiffelovega stolpa v Parizu se je vzdignila na vzhodnem delu reke Yarre in kjubovalno dokazuje neštetim stolpnicam na oni strani reke, da bo sedaj tudi v Melbournu poskrbljeno za primeren in moderen dom kulture.

V nekaj mesecih bodo predvajali prvi koncert v novi koncertni dvorani in v naslednjem letu bo dograjena tudi tretja faza, to je kompleks gledališč.

Posebnost vsega kompleksa je, da je v resnici mnogo večji kot izgleda na zunanaj, kajti večina prostora je pod cestno površino, kar bo skoraj popolnoma odstranilo vse šume zunanjega sveta.

Cel center, ki je situiran na ogromni površini na južni strani St. Kilda Rd., takoj preko Princess Bridge so pričeli z gradnjo narodne galerije Viktorije, katero so odprli leta 1968. Leta 1970 so bili dokončani načrti za koncertno in gledališko dvorane, a delo se je pričelo potem leta 1973. Dosedaj so potrošili za cel kompleks \$185 milijonov, a to še ni vse.

Pri gradnji poslednjih dveh projektov so naleteli na velike probleme, ki pa so jih uspeli premagati z različnimi inovacijami tehnične narave. Med njimi je najinteresantnejša betonska baza za gledališko dvorano. To bazo so radi mehkega terena napravili v obliki ogromne, s cementom zalite skleda, katero podpira 600 jeklenih stebrov dolgih po 60 m ob njeni periferiji. V samem centru pa je 500 krajših jeklenih drogov, ki držijo bazo priklenjeno na skalo. Skozi vse to jekleno ogrodje bo napeljan električni tok, ki bo potem na način elektrolize onemogočil, da bi železje pričelo rjaveti.

To poslopje bo vsebovalo državno gledališče s 2000 sedeži v katerem bodo predvajali opero in balet. Poleg bo še manjša dvorana z 870 sedeži ter "studio" za manjše eksperimentalne prireditve.

V posebej stoječem posloplju je prostorna okroglasta koncertna dvorana s 2500 sedeži. Njena velikost in dekoracija so občudovanja vredni. Visoka je približno 7 nadstropij. To poslopje bo vsebovalo tudi gledališki muzej ter prostore za osvežilne pijače ter jedila.

Načrte za cel projekt je napravil arhitekt Sir Roy Grounds. Cel center se bo lahko primerjal z največjimi na svetu s svojo novo tehnologije pa bo prav gotovo prednjačil.

During my recent visit to Paris, I was fortunate enough to have been able to attend the opening of an exhibition of paintings by the renowned Slovene/Australian painter, Stanislaus Rapotec.

The exhibition was formally opened on the evening of March 4, in the foyer gallery of the Australian Embassy. There were quite a number of guests of all nationalities who attended the opening night.

Before I begin to discuss the exhibition and Gospod Rapotec's art in more detail, I will briefly summarize the painter's background for the benefit of some readers who may not be familiar with this well known artist.

Stanislaus Rapotec was born in the year 1913, in the city of Trieste, which is presently under Italian rule. Between the years 1933 and 1939, the young painter was a student at the University of Zagreb. Then from 1941 until 1948, Rapotec served in the Allied Forces in the Middle East. Subsequently, in the same year that he left the army, Rapotec came to Australia, living initially in Adelaide. Seven years later, the artist moved to Sydney, which has been his home city ever since, with the exception of the years 1972 until 1978, when he was temporarily residing in Paris and Rome.

Since his arrival in Australia, Rapotec has gained increasing renown in the world of art. His reputation rests largely on his unique style of painting. He defines his style as being Abstract Expressionist.

On glancing at the exhibition catalogue, I noticed a long list of dates referring to various past exhibitions. These included both solo and group exhibitions. Unfortunately these are far too numerous to mention. I will, however list a few of the more significant exhibitions which occurred during the artist's career.

In an independent exhibition in 1972, Rapotec's works were shown in the Realities Gallery in Melbourne. Three years later, his works were on show in the Cité des Arts in Paris. As a participant with a group of artists in 1959, Rapotec's works could be viewed in an exhibition of Australian Paintings in San Francisco. In 1963, the artist was involved in a similar exhibition of Australian works in the Tate Gallery in London. In 1971, his works could be seen in an exhibition of 'Travelodge Paintings' at the National Gallery of Victoria. His most recent achievement occurred this year, when the renowned Australian writer, Patrick White selected his work for the National Gallery in Sydney.

Apart from having the opportunity of attending the exhibition, I was even more privileged to have been able to talk with Gospod Rapotec about his work and his ideas on art.

On asked about his initial training as a painter, Gospod Rapotec professed to being a self-taught painter. His interest in art evolved when he was still quite young. His ultimate development as a professional painter increased with time. As I previously stated, the painter defined his style of art as being Abstract Expressionist. However, he has only been exploring this style for the past thirty years. Prior to this, Rapotec painted in a completely different manner, as is characteristic of the development of many artists. As there are no photographs accompanying this article, I

EXHIBITION OF RAPOTEC'S WORKS IN PARIS

By Irena Birsa

hope the reader will be content with my descriptions and the painter's own interpretations.

All the works which are presently being exhibited in Paris, are considerably large in scale. They are experiencing the dimensions of the paintings. Gospod Rapotec did state the importance he held for painting large scale works. This preoccupation goes back to his experiences as a young man. When still a boy, Rapotec grew up in an area which was flourishing with Baroque architecture. Two other influential cities, which are also abundant in Baroque architecture were the Slovenian cities of Ljubljana and Škofja Loka. At a later period in his life, Rapotec was in the Middle East. Here yet again, was another wealth of art and culture to be absorbed. It is in these areas that one is confronted with grand Islamic structures of soaring dimensions.

Greek and Roman architecture have been the source of influence for many artists throughout history. Gospod Rapotec is no exception. In these ancient buildings, he grasped all the knowledge and wisdom of the past civilizations and transferred these to his own art.

The reader may notice that there are two interesting elements in Rapotec's sources of influence. The first is that the painter was immensely attracted to architecture. The monumentality characteristic in all these buildings is reflected in Rapotec's desire to paint on large scales. The second element was that all these structures are intrinsically religious. In fact anyone familiar with this artist's art will be aware that religion is a common factor in virtually all his works. This in turn, leads me to discuss the theme of the works being exhibited.

As he pointed out to me, the theme in all twenty-two paintings which are presently on show, are based on religion either directly or indirectly. At times I found some of the titles rather obscure, but these uncertainties were soon clarified. For example, some of the titles were: 'Kyrie I', 'Mathias', 'Chartres', 'Baroque Splendour', 'Cathedral I' and 'Santiago de Compostela'. However, these paintings were by no means limited to Catholic subject-matter. There were also works with a mythologic theme such as 'Zeus' or 'Storm at Mount Olympus'.

With all this religious content incorporated into Rapotec's art, one would be sure to assume that the painter is an extremely religious man. But this is not the case. Rapotec's preoccupation with religious themes, are a result of the painter's intense yet objective fascination with religious rituals.

The medium used in the exhibited works all comprise of acrylic on panel. When I asked Gospod Rapotec, whether he painted in any other medium, he replied that he once used to paint in the traditional manner, which is, in other words, oil on canvas. Because this medium had been employed and experimented upon by

so many generations of painters, Rapotec felt the need to change to a more innovative medium. Another reason why he adopted a new technique was because he was seeking for new opportunities for changes in his technique and ideas. One result from working with acrylic, which Rapotec has found immensely successful was that it allow him freedom for spontaneity.

This element of spontaneity is a highly significant part of Rapotec's artistic objective. On glancing at the works being exhibited, I discovered that it is this feature which characterizes Rapotec's style. This has also greatly contributed to his success as a painter.

Spontaneity in painting is usually achieved by the transference of a particular emotional state onto a material surface, such as a panel. This is exactly what has hapened in Rapotec's art. The painter has further enhanced his work by adding water to the painted surface. This results in a combination of strong brushstrokes and gentle aqueous colours.

A person not familiar with Rapotec's style of painting, may at first glance find his art hard to comprehend and appreciate. I, myself discovered that the more times I reverted back to the works that were exhibited, the more I understood and appreciated these paintings. The actual conception and composition of the works may on first glance look extremely simplified, yet the painter informed me that even though it does not take a relatively long time for him to actually produce the painting, it takes him a much longer time to prepare himself mentally, before he can pick up his brush and commence painting. The actual inspiration derives from a build-up of expression. It is when this is achieved that spontaneity results.

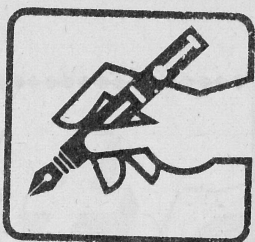
Another interesting thing about Rapotec's art is his colour scheme. This has a tendency to be severely restrictive. Black is almost always present in all the works which were exhibited. Whenever represented, it is bold and dominating. In most cases, it is complimented by either one or two colours and very rarely more than three. Rapotec prefers to use a limited colour scheme. He said, that the bigger the work, the lesser is the possibility of the work being aesthetically successful if a rich colour scheme is used. To Rapotec, colour controls us psychologically and physiologically.

When I asked Gospod Rapotec which style of art he was influenced by, he replied that he was always attracted to the American branch of Abstract Expressionists. Yet he claimed that his actual favorite painters bore no influence on his art. In fact, their style had nothing to do with Abstract Expressionism.

I believe that as Slovenians, we should all be quite proud of this man and his achievement. Especially when we consider that his success has occurred in a country which he was not born in. Stanislaus Rapotec has become an important contributor to both contemporary Australian Art, and to the development of an ethnic culture in this country. Along with other successful Slovenes living in Australia, he sets a good example for us in demonstrating what we as migrants and particularly as Slovenes can achieve in this country, if we set our minds to it.

Če se neumnost in predrznost združita, nastane velika moč.
F. M. DOSTOJEVSKI

Pišejo nam...

KAKO NAS VIDI PROF. KOS

Upokojeni profesor Kos iz Ljubljane je bil v januarju tukaj na obisku pri so-rodnikih. Na našo prošnjo naj nam opiše svoje vtise smo dobili sledeče:

Kakšni vtisi se porajajo, ko človek prvič obiše tako oddaljeno in svojevrstno deželo, zanima vsakogar s komerkoli govoriš. Res je, eno so predstave, drugo pa je stvarnost. Zame in za mojo ženo je Avstralija, vsaj ta del Victorije, ki sva ga imela priliko videti zelo lep. Lepa je narava, ljudje so prijazni, še posebej pa naju je presenčila pristna slovenska gostoljubnost naših rojakov. Srečala in spoznala sva vrsto slovenskih družin, slišala sva prenekatero življensko zgodbo in ob tem tudi vsaj nekoliko spoznala življenje v vaši novi domovini. Veseli naju, da ste se Slovenci v novi domovini lepo znašli in s svojo pridnostjo ustvarili prijetne domove in lepo družinsko življenje. Še posebej je človek vesel, ko vidi, da se mnogi med vami trudite, da bi ohranili slovensko kulturo, slovensko zavest in da bi to prenesli tudi na vaše potomstvo. Prav gotovo igra pri tem posebno vlogo družina in notranje družinsko življenje. Pomembno vlogo in nalogo pa imajo pri tem poslanstvu tudi vaša slovenska društva, saj ta načrtno skrbijo in gojijo kulturno prosvetno dejavnost in v okviru te so nekatera društva organizirala tudi slovensko šolo. Vem, da delo v teh šolah ni lahko in se ga z denarjem ne more poplačati, a je hvaležno in prav gotovo vzgojno delo, nudi veliko notranje zadovoljstvo učitelju. V slovenskem društvu v Elthamu sem imel priliko videti prostore slovenske šole, prijetni in lepo opremljeni prostori.

Ni mi znano, kako so slovenska društva in tudi vaše šole povezane z različnimi institucijami v domovini. Menim,

da je takšno sodelovanje možno, zaželjeno in lahko predvsem koristno. Verjetno vam je znano, da se Slovenci, ki so na začasnem delu v raznih evropskih deželah, prav tako združujejo v razna društva in klube. Vsa ta društva so tesno povezana z različnimi institucijami v domovini. Isto velja tudi za slovenske šole v tujini. Vem, da je to sodelovanje zelo uspešno in koristno.

Velika je razdalja med vašo novo in staro domovino, vendar to danes ne more biti ovira za pristne stike z domovino. Menim, da so možnosti za sodelovanje z matično domovino velike in raznovrstne.

Vaša domovina vam mnogim tistim, ki ste jo pred davnimi leti zapustili, v takratnih pogojih ni mogla nuditi kruha kakršnega ste si želeli. Moram povedati, da je naša domovina v svojem razvoju silno napredovala na vseh področjih življenja. Menim, da ni zadosti, če vaša mlada generacija pozna zgodovino slovenskega naroda, ampak naj spozna tudi današnjo slovensko stvarnost. In prav povezava in vsestransko sodelovanje z domovino lahko v največji meri pomaga pri uresničevanju smotrov in poslanstva slovenskih klubov in društev v Avstraliji, kar pa je, če sem pravilno razumel: združevati Slovence, ohranjati slovensko kulturo jo razvijati in s tem ohranjati slovensko zavest.

Misli o sodelovanju in povezavi z domovino sem zapisal zaradi tega, ker sem o tem le malo slišal in o tem zelo malo vem.

Želim, da bi bila slovenska društva pri svojem delu kar najbolj uspešna.

Naj ob koncu izrazim zahvalo vsem tistim rojakom, ki so mi ob srečanjih z njimi pomagali vsaj nekoliko spoznati vaše življenje, vašo novo domovino. Pristrčna hvala za vse prijetne trenutke, ki smo jih preživeli skupaj.

Lep pozdrav, Tone Kos

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
Telefon delavnice 221 5536 — VIC.

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232 4314

Rojak VOJKO VOJK

DINO RUPNIK:

POT V NEPOZNANO

Preden pričnem opisovati potovanja, vam bom povedal razlog moje pustolovščine, ki me je odpeljala daleč v puščavo, v predele kjer samo močni obstanejo.

Začelo se je nekega spomladanskega dneva, kmalu po prihodu v Avstralijo. V neki draguljarni v Elizabeth St., sem opazil v izložbi svetleči raznobarni kamen, ki je s svojo očarljivostjo pognal različne misli in ideje v mojo glavo. Obstal sem in opazoval, nisem pa vedel kaj je to, toda občutil sem, da se mi zelo dopade. Takoj sem začel poizvedovati podrobnosti o tem čarobnem kamnu. Med ostalim sem zvedel tudi kje se koplje. Misli se niso ustavile samo na tem, hotel sem videti mesto, če pa sreča nanese, tudi sam kaj nakopati.

Kakor reče, tako tudi sklenjeno, da se v prvi priložnosti odpravim v te kraje. Mesto, za katerega sem se odločil, da ga obiščem je Cobber Pedy. Coober Pedy se nahaja približno na polovici poti med Adelaide in Alice Springs. Od Melbourn je oddaljeno 1100 milj ali pa 1760 km. Same številke pravijo, da ta daljava ni tako majhna in da se je treba dobro pripraviti za pot.

Veliko stvari mi tedaj še ni bilo poznanih:

1. Nisem vedel kakšna je pot,
 2. Kako je kaj z vodo,
 3. Kakšno mogočnost imam za popravilo avta, če gre kaj narobe?
- Bilo je še veliko drugih vprašanj, na katere nisem vedel pravega odgovora. Vseeno sem bil nekega dne na poti za Coober Pedy.

Do Adelaide je šlo vse gladko, cesta je asfaltirana in udobna za potovanje. Ko sem zapustil Adelaide in krenil proti Port Augusti, se je pot poslabšala. Asfalt sem videl bolj poredkoma. Vročina se je dvignila in postajala vedno večja. Misli so mi začele rojiti, s tem pa tudi nova vprašanja: Ali bo avto vzdržal to pot in kaj me še čaka na tej poti? Ni bilo tako hudo! Do Port Auguste se ni pripetilo nič posebnega.

Ko sem v Port Augusti natočil bencin in še enkrat pregledal avto, sem na bencinski črpalki opazil sledeči napis: "Vsem potnikom, ki potujejo na sever proti Alice Springs, priporočamo, da se dobro oskrbe z rezervnimi deli in vodo, kajti pot je zelo slaba in gredo na svojo odgovornost." Nisem se prav dobro počutil, še manj pa ko je počila prva guma, nekaj milj pozneje pa druga. Pogledal sem na števec in videl, da sem prevelil komaj 10 milj. Potniki ki so bili z mano so se hoteli vrniti nazaj. Kaj narediti? — to je bilo veliko vprašanje!

Nisem popustil in tako smo nadaljevali pot. Cesta je bila neasfaltirana, preprosta, samo s plugom napravljena terasa. Ob cesti so ležali stari zapuščeni avtomobili, ki niso mogli zdržati te naporene poti. Pred nami so se odpirale milje in milje nepregledne puščave, ožgano kamenje in suha trava. Zastonj oči iščejo oblaček, ki bi vlil vsaj malo upa v udobnejše potovanje. Narava je kot mrtva. Tam pa tam se vidi kak kuščar, ki hiti čez cesto. Vse je mirno in tiho, čuje se le škripanje karoserije, ki se na slabi cesti pregiblje pod težo. Narava je vsa rdeča. Naenkrat se pred nami odkrije bela poljana, sama belina ki je zelo zaslepujoča pod snočnimi žarki. Ne! Ni mogoče kaj takega v tej vročini, — pomislil sem na sneg. Pomajal sem z glavo in pomislil; prav v vročini se lahko kaj takega zgodi. Ko smo prišli

bližje mi je bilo lažje. Videl sem, da so ogromne količine soli, katera je ostala od presušenega jezera. Potem pa zopet vse po starem, vse rdeče. Rdeče ni samo zunaj, ampak tudi v avtu. Tako se pot nadaljuje ure in ure, dokler se ne pride do mesta Kingoonya. To je zadnje naselje predno se pride v Coober Pedy. Razdalja je 180 milj. Priti do Coober Pedy nam je vzelo celih šest ur.

Vsakih 10 milj sem moral avto ustaviti in čakati, dokler se ni ohladil. Končno smo popoldne zagledali mesto. V srcih nam je bilo lažje.

Sedaj ko smo se malo seznanili z naravo in potovanjem samim, vam bom povedal kako je prišlo do odkritja opala, na mestu, ki se danes imenuje Coober Pedy.

Jim Hutchinson je bil prospektor, iskal je zlato. Leta 1895 se je odpravil na pot da pride do Coolgardie. Od Anna Creek postojanke je krenil na zahod. Zaradi pomankanja vode je bil prisiljen, da se vrne nazaj. Na povrnitvi je opazil quartz na nizkih bregovih Stuart Range.

Leta 1914 so adelajdski "business men" osnovali "New Colorado Prospecting Syndicate" in takoj poslali grupo, katero je vodil Jim Hutchinson. S seboj je vzel tudi sina Bill-a Tedaj mu je bilo 14 let. Z njima sta šla še Winch in McKenzie. S seboj so vzeli 6 kamel, dve od teh so nosile 140 gal. vode. Čas, ki so ga izbrali ni bil primeren za tako potovanje. Leta 1914 je bila najhujša suša v zgodovini Avstralije. Nekako so zmogli najti dovolj hrane in vode za kamele, da so 14. januarja 1915 prispeli do Long Creek-a. Vročina je bila neznosna. Termometer je v senci beležil temperaturo od 115-125 deg.F, ali pa 46-51°C in to iz dneva v dan. Našli so nekaj majhnih lukenj z vodo ob straneh potoka. Zapustili so težko opremo in na brzino raziskali okolico za quartzem. Nekaj so našli na mestu, ki se imenuje Lake Woorong, o zlatu pa ni bilo sledi. Kmalu so morali zapustiti raziskovanje za zlatom, začeli so iskati vodo. 1. februarja je skupina treh možakarjev krenila iskati vodo. Mladega Billa so pustili v "kampu" in mu naročili; da se pod vsako ceno ne sme oddaljiti od "kampa." Tistega večera so se možakarji vrnili v "kamp" brez uspeha, mladega Billa ni bilo. Začeli so zbirati vso suhljad, da prižgo ogenj, kateri bi dal smer Billu za vrnitev v "kamp."

Naenkrat se je Bill znajde v kampu in pravi: "Poglej očka kaj sem našel!" in vrže sladkorno vrečo polno vzorcov opala. Oče ga je kregal za neposlušnost, Bill pa pravi: "Najdel sem tudi vodo, ki bo zadostovala za dva tedna." Voda je trajala samo sedem dni. Končno so bili prisiljeni na vrnitev. V Adelaide so prispeli 28. marca 1915. leta.

Iz Adelaide je bil poslan drugi človek po imenu Tassie O'Connor, da podrobnejše poizve o nahajališču opala. Zdržal je samo dva dni. Potem so se odpravili Jim in Dick O'Neil, za njima pa še druga ekspedicija. Vodja te grupe je bil Allen. Ta ekspedicija je izgubila vse kamele, iste katere je imel Hutchinson, katere so kasneje našli bratje O'Neil.

Jim in Dick O'Neil sta se na tem nahajališču zadržala 5 let. Pozneje se jima je pridružil še Frank Richardson. Ti trije možakarji so zaslužni, da so Coober Pedy zaznamovali na geografsko karto.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Predviden spored zabav in prireditev Slovenskega društva Melbourne v letu 1982

1. maj 1982:	Večer naših Mamic (Samo za Člane)
8. maj 1982:	Letni Ples — Izbira Lepotice
12. junij 1982:	Kostanjev Večer
10. julij 1982:	Balinarski Ples
14. avgust 1982:	Domače Koline
4. september 1982:	Dan Očetov (samo za člane)
11. september 1982:	Lovska Veselica
9. oktober 1982:	Country and Western Ples
23. in 24. okt. 1982:	Likovna Razstava
13. november 1982:	Vestnikov Večer
11. december 1982:	Miklavževanje
27. december 1982:	Piknik — Štefanovanje
31. december 1982:	Silvestrovanje

Vse te zabave se skozi leto lahko nekoliko spremenijo, če to Odbor smatra za potrebno. Za rezervacije kličite gospoda Maksa Hartmana na številko 850 4090, ali pa Anico Markič na številko 870 9527.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRÁNJSKIH,
ALI SLOVENSКИH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

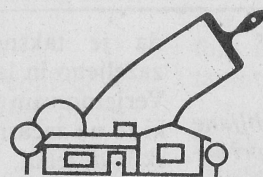
OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

**JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.**

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068
Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

VALTERS PAINTING
and PAPERHANGING

Za prvovrstno pleskarsko delo
in obešanje zidnih tapet, se
obrnite na svojega rojaka

Valter-ja Prosenak,
72 PETRONELLA AVE.,
WHEELERS HILL
Telefon: 561 5692

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

**SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.**

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 850 7226

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. —
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book Shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

3 Pamela Grove, Lower Templestowe, Vjic.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056
Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:

od ponedeljka do petka 9 am.—8 pm.
v soboto 9 am.—1 pm.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY